

камъ малко надъ кладенеца. Ще видимъ, какъ тъй ще паднѣ!

Но щомъ подхвъркнѣла надъ котела, парата ѣ лишила отъ чувствата, и тя паднѣла въ врѣлата вода и—сварила се.

КОКОШКА И ПЧЕЛА.

Веднѣжъ кокошката казала на пчелата: „Е, право да ти кажа, пчелице, ти съвсѣмъ безъ работа си прѣминуваши врѣмето. Твоята работа е само да хвъркаши отъ цвѣтъ на цвѣтъ и да събираши отъ него медъ. И право, за какво се ти трудиши? Пъкъ ний безъ работа не оставаме и всѣкой день по яйце снасяме.“

— „Не се смѣй,“ отговорила пчелата на кокошката, „че ний не ви подражаваме; ти, когато станешъ отъ гнѣздото, колкото можешъ се провиквашъ, че си снѣсла яйце и на всички за това бърбориши, та заключаваши, като мълча, че азъ напраздно, живѣѣ. Не, не! ти се бъркаши, приятелке. А я погледни въ кошара: нашата кавга веднага ще се рѣши; ще видиши, кой отъ насъ по много се труди. Ний отъ нашата майка сме надарени съ умъ, прилѣжностъ, съ трудъ си направяме прѣкрасна кѣща, събираме отъ цвѣтоветѣ храна, излишната съ хората дѣлимъ, ѣстията имъ подслаждаме, въ тъмното имъ свѣтимъ, а жилото си за враговетѣ и търтентѣ пазимъ.“
